

A sáfárság

„De keressétek először az ő országát és igazságát,
és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek” (Mt 6:33).

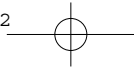
A Szív-sziget egy eldugott kis sziget a kanadai–amerikai határnál elterülő St. Lawrence-folyó szigetei között. Ez ad otthont a Boldt-kastélynak. A 120 szobás kőépítmény George Boldt feleségének, Louise-nak állít emléket. George Boldt szállodaüzemeltetésből tett szert mesés vagyona. Az övé volt az elegáns Waldorf Astoria Hotel New Yorkban. Így amikor elhatározta, hogy palotát építtet a feleségének, a pénz nem volt akadály. Hamarosan elkészültek a tervek, elkezdték építeni a királynőhöz illő lakot.

Azonban mielőtt az építkezés befejeződött volna, az asszony tragikus hirtelenséggel elhunyt. A hír teljesen letaglózta férjét. Minden munkát leállított az építkezésen, és sohasem tért vissza a szigetre. Sorsára hagyta az épületet. A kastély csak akkor jelentett volna számára sokat, ha a felesége kedvét lelta volna benne. A szeretet erős motiváló tényező. Ha szeretünk valakit, minden módon szeretnénk kifejezni azt. Az őszinte szeretet nem tart magában semmit. Szenteljük életünket arra, hogy kifejezzük szeretetünket!

Amikor Jézus iránt szeretet ébred bennünk, neki adjuk az életünket. Ahogy növekedünk ebben a szeretetben, folyamatosan keressük az alkalmakat, hogy kifejezhessük iránta való érzéseinket. Jézus gyengéden és kedvesen mutatja meg életünk azon területeit, ahol még mindig az énünk uralkodik. Ekkor következik a fájdalmas átadás. Azonban, amikor átadjuk az életünket, és feltesszük a kérdést, „Mit tehetek Érted?“, rájövünk, hogy szeretetünk újabb és mélyebb elkötelezettségre készítet minket. A szeretet mint elsődleges motiváló erő képessé tesz bennünket arra, hogy egyre meghittebb kapcsolatban járjunk Istennel. Ez az, amiről szól az igaz sáfárság.

Elöljáróban

A Biblia úgy mutatja be Istent, mint aki annyira szereti az emberiséget, hogy nem tart vissza semmilyen ajándékot – örök boldogságot szánt ne-

künk. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16).

Mit tudunk felajánlani ehhez az ajándékhoz viszonyítva? Krisztus maga volt az ajándék. Nem a tulajdonából adott – bár minden az övé volt –, hanem önmagát adta. A sáfárság valójában nem más, mint az önzetlenség. Egy olyan szív önzetlenné válása, amelynek az önzés lenne a természetes. Azonban ez is Megváltónktól származik. Figyeljük csak meg a következő ígéretet: „Új szívet adok nektek... hússzívet adok nektek” (Ez 36:26).

Isten minden embertől azt kéri, hogy Őt tegyék az első helyre életükben. Ha hallgatunk rá, és megtesszük, amit kér, akkor Ő vállalja a felelősséget a tetteinkért. Amikor Isten első helyre kerül az életünkben, a szemünk előtt tapasztalhatjuk meg a csodákat, amelyeket életünkben véghez visz. Örömet lel abban, ha gyermekeit eláraszthatja áldásaival.

Mérlegelésre

1. Amikor mindent odaadunk, a sajátunkat adjuk?

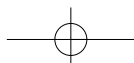
Nem, mert minden, amik vagyunk és amink van, az Istené. Elfogadja mindenünket, hogy aztán visszaadva gondjainkra bízva ugyanazt, hogy sáfárai legyünk lehetőségeinknek és vagyonunknak.

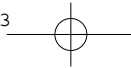
2. Mi az az alapvető ajándék, amit Isten minden embernek adott?

Mindannyiunkat megformált, mindannyiunknak adott képességeket, időt és anyagi javakat, ezen felül a földet, ahol élünk.

Isten úgy alkotta meg a természetet, hogy az adás, az adományozás isteni elve felismerhető legyen benne. Megannyi növény magok ezreit termi; közülük egyesek olyan hatalmasok is lehetnek, mint a közel 20 kilogrammos kókuszdió, amely az Indiai-óceán egyik szigetén terem. Vagy éppen csak olyan aprók, mint annak az élősködő orchideafajtának a 28 grammos termése, amely mintegy 35 millió magvat rejt magában. Minden növény bőséggel terem.

Ki tudná megszámolni a pitypang picit „ejtőernyőit”? Isten több száz magot rejtett a dinnyébe, a tökbe vagy az uborkába. Milyen körültekintő dolog az Istentől, hogy mindig sokkal többet készít nekünk, mint ami elég, hogy élvezhessük például az ízletes kukoricát!

Gyakorlati alkalmazás

1. Az önző ember nem adakozik szívesen.

Hogyan lehet megértetni az ilyen emberrel, hogy Isten valójában csak azt kéri vissza, ami az övé?

Zsolt 24:1: „Az _____ a föld és ami _____, a _____ és a rajta _____.”

2. Mi a jó válasz arra, amikor valaki azt mondja, „Senkinek semmi köze hozzá, hogy mit teszek a saját testemmel”?

Lk 10:27: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes _____, teljes _____, teljes _____ és teljes _____.”

3. Honnan tudhatom, hogy Isten azt szeretné, hogy képességeimet és adottságaimat az Ő dicsőségére használjam?

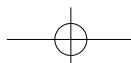
Az Úr azt mondja hú szolgáinak Mt 25:23 versében: „Jól van, jó és _____ szolgám, a _____ voltál, _____ rád ezután, menj be urad _____!”

4. Mivel az idő Isten ajándéka, ezért minden pillanat rendkívül értékes, becses. Nemcsak időnk egyhetedét, a szombatot kell Istennek adnunk, hanem a maradék időnkét is bölcsen kell felhasználnunk!

Kol 3:23: „Amit _____, _____ végezzétek úgy, mint az _____, és nem úgy, mint az _____.”

5. Miért kell a keresztényeknek törődniük azzal, hogy jó sáfárok legyenek?

1Kor 6:19, 20: „Vagy nem tudjátok, hogy _____, amit Istentől _____, a bennetek levő _____, és ezért nem a _____ vagytok? Mert _____ meg: _____ tehát Istent _____.”

6. A bevételeinkből mennyi tartozik Istenhez?

1Móz 28:22: „Bármit _____ nekem, a _____ neked adom.”

Valójában 100%-ban mindenünk Istené, Ő azonban csak a tizedrészét kéri vissza tőlünk, vagyis a bevételünk 10%-át.

7. Hogyan használják fel a tizedet?

4Móz 18:21, 24: „Lévi fiainak pedig örökségül adtam minden _____ Izráelben. _____ kapják ezt... a lévitáknak adom örökségül Izráel fiainak a _____.”

1Kor 9:13, 14: „Nem tudjátok, hogy akik a templomi _____ végzik, a szenthelyből származó _____? ...Így rendelte az Úr is, hogy akik az evangéliumot _____, az evangéliumból éljenek.” Ezért az evangélium szolgálait az egyházon keresztül adott tizedből kell fizetni.

8. A jótékony keresztények nem korlátozzák az egyháznak szánt adományait csupán a tizedre.

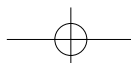
A Lk 12:48 versében Jézus bemutatja nekünk azt az elvet, amely irányt adhat számunkra az adakozásban: „Akinek sokat _____, attól sokat _____, és akire sokat _____, attól _____ kérnek _____.”

Isten azt kéri, hogy annyit adjunk, amennyire képesek vagyunk, a tőle kapott áldások mértéke szerint (5Móz 16:17).

9. Mit mond Isten azokkal kapcsolatban, akik szándékosan meglopják Őt a tized és az adományok visszatartásával?

Mal 3:9: „_____ sújt benneteket, az egész népet, mert be _____ engem.” Mivel Isten a tulajdonosa mindennek, mi sáfárok vagyunk, és mint hú sáfárok, visszaadjuk neki a tizedet és a hálaáldozatokat.

10. Isten tett minket sáfárokká, nem az Ő javára, hanem azért, hogy eltávolítsa belőlünk az önzést.

a. Jézus Lk 12:15 versében figyelmeztet minket: „Vigyázzatok, és őrizkedjétek minden _____, mert ha _____ él is valaki, életét akkor sem a _____ tartja meg.”

b. A sáfárság segít megtanulni, hogyan lehetünk takarékosak és hatékonyak, hogy ne költjük pénzünket saját kényünk-kedvünk szerint (Gal 5:24).

c. Örömről beszél az Istennel való közösségben. Mt 25:40: „Amikor megtettétek ezeket akárcsak _____ is a _____ atyámfiai közül, _____ tettétek meg.”

d. Isten csodálatosan megáldja a megmaradt 90%-ot.

Mal 3:10: „Hozzátok be a raktárba az egész _____, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek _____ engem – mondja a Seregek Ura. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég _____, és bőséges _____ árasztok rátok.”

11. Miért beszél Jézus olyan sokat a pénzről?

Lk 12:34: „Mert ahol a ti _____ van, ott lesz a ti _____ is.” Az engedelmességünk követi a pénzünket.

12. Miért kellene, hogy lelkesítsen bennünket a sáfárság elve?

Isten elvként hozta létre a tizedfizetést, amely mind az Ó-, mind az Újszövetségben érvényes. Megígérte, hogy gondoskodik szükségleteinkről, ha hűségesek vagyunk hozzá.

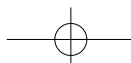
Kulcsszavak

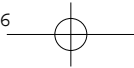
Sáfár: személy, akit megbíznak a háztartás vagy a birtok irányításával, kezelésével.

Tized: a bevétel tizedrésze, amelyre Isten igényt tart mint sajátjára.

Adományok: önkéntes hálaadományok Istennek, amelyet a tizeden felül adnak.

Lévíták: papi törzs az ótestamentumi időben, akik nem kaptak földet. A tizedből éltek.

A különbség

Tulajdonos: az a személy, aki birtokolja és uralkodik a saját tulajdonán.

A sáfár: az a személy, aki másnak a tulajdonát kezeli, tartja kézben.

Őszintén hiszem

Ha nem tesszük Istent az első helyre életünkben, akkor egyáltalán nem adunk helyet neki abban. Isten nem fogja elfogadni adományainkat, ha életünk átadását közben elmulasztjuk.

Alaposan gondold át a következő állításokat, és jelöld meg azokat, amelyeket teljesen elfogadsz!

Hiszem, hogy Isten mint a világegyetem tulajdonosa az Ő javainak kezelésével bíz meg engem, hogy hűséges legyek a tizedben és az adományokban.

Hiszem, hogy Isten azt szeretné, hogy visszaadjam a tizedet az Ő tárházába.

Meg vagyok róla győződve, hogy Isten megtartja ígését, és el-
áraszt áldásaival, ha visszaadom a tizedet és adományokat adok neki.

Isten akaratát szeretném követni azáltal, hogy neki szentelem időmet, képességeimet, életemet és mindenemet, amim van.

Imádságom

Mennyei Atyám!

Nem tudom eléggé megköszönni neked, hogy megmentettél engem a bűntől és a bűn büntetésétől, a haláltól. Neked szentelem az egész életemet – időmet, képességemet és minden vagyonomat. Segíts nekem, hogy a te akaratod szerint irányítsam életem minden területét! Ámen.

